EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 29.5.2013
COM(2013) 356 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Estlands nationella reformprogram 2013

med avgivande av rådets yttrande om Estlands stabilitetsprogram för 2012–2017

{SWD(2013) 356 final}

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Estlands nationella reformprogram 2013

med avgivande av rådets yttrande om Estlands stabilitetsprogram för 2012–2017

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken[1], särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation[2],

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner[3],

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

efter att ha hört ekonomiska och finansiella kommittén, och

av följande skäl:

(1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning – Europa 2020. Strategin bygger på en utökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.

(2) Den 13 juli 2010 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik[4], vilka tillsammans utgör de så kallade integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

(3) Den 29 juni 2012 antog EU:s stats- och regeringschefer en tillväxt- och sysselsättningspakt, som är en enhetlig ram för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå, och där alla tillgängliga medel, instrument och politiska åtgärder ska användas. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband

1 EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.
2 COM(2013) 356 final.
3 P7_TA(2013)0052 och P7_TA(2013)0053.
4 Rådets beslut 2013/208/EU av den 22 april 2013.

sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landspecifika rekommendationerna.

(4) Den 6 juli 2012 antog rådet en rekommendation om Estlands nationella reformprogram för 2012 och avgav ett yttrande om Estlands uppdaterade stabilitetsprogram för 2011–2015.

(5) Den 28 november 2012 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten[5], som inleder den europeiska planeringsterminen 2013 för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen även, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser, rapporten om varningsmekanismen[6], där Estland inte identifierades som en medlemsstat som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

(6) Den 14 mars 2013 antog Europeiska rådet prioriteringar för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och tillväxtfrämjande insatser. Det betonade behovet att genomföra en differentierad och tillväxtfrämjande budgetkonsolidering, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, ta itu med arbetslösheten och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.

(7) Den 30 april 2013 lade Estland fram sitt stabilitetsprogram för 2013, som omfattar perioden 2012–2017, och samma dag sitt nationella reformprogram för 2013. För att beakta inbördes samband mellan de båda programmen har de bedömts samtidigt.

(8) På grundval av bedömningen av stabilitetsprogrammet för 2013 enligt rådets förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det makroekonomiska scenario som ligger till grund för programmets beräkningar av de offentliga finanserna är rimligt för perioden 2013–2014, då den reala BNP-ökningen väntas uppgå till i genomsnitt ca 3,3 %. Enligt kommissionens vårprognos 2013 kommer tillväxten att uppgå till 3,5 % under 2013–2014. Landet uppnådde ett totalt budgetunderskott på 0,3 % av BNP för 2012. I programmet bekräftas det föregående målet på medellång sikt för de offentliga finanserna i form av ett strukturellt överskott. Detta är mer ambitiöst än vad som krävs enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Eftersom det strukturella saldot utgjordes av ett överskott 2012 uppnådde landet sitt mål på medellång sikt för de offentliga finanserna ett år tidigare än vad som angavs i landets föregående program. Budgetstrategins mål enligt stabilitetsprogrammet är att föra en hållbar finanspolitik som främjar en balanserad tillväxt, genom att stanna kvar vid målet på medellång sikt för de offentliga finanserna samtidigt som tillräckliga finanspolitiska buffertar ackumuleras och skattetrycket på arbete minskas. Det planerade totala underskottet på 0,5 % av BNP för 2013 ska enligt programmet förbättras under prognosperioden, så att det upphör 2014 och därefter övergår till ett överskott. Enligt en övergripande bedömning av det omräknade strukturella saldot, inklusive en analys av utgiftsriktmärket, kommer Estland inte att avvika avsevärt från målet på medellång sikt för de offentliga finanserna under 2013 och återgå till ett strukturellt överskott 2014. Skuldkvoten ligger långt under 60 % av BNP och kommer enligt programmet sannolikt att sjunka efter 2013 till omkring 9 % av BNP under 2015–2016. Estland planerar att under 2013 införa en regel om ett strukturellt budgetsaldo i linje med kraven i fördraget om stabilitet, samordning och styrning. Denna regel bör kompletteras av en förstärkning av de fleråriga utgiftsmålens bindande karaktär så snart som budgetregeln har införts.

---

5 COM(2012) 750 final.

6 COM(2012) 751 final.

(9) När det gäller arbetsmarknaden fortsätter sysselsättningen att stiga, även om den alltjämt hindras av flaskhalsar i form av ihållande ungdomsarbetslöshet och långfristig arbetslöshet, kompetensglapp och ökande brist på arbetskraft, bland annat beroende på långvariga hälsoproblem. Socialförsäkringssystemet borde bli mer flexibelt och riktat och tillhandahålla stödtjänster och incitament till arbetslösa och inaktiva personer som skulle kunna få anställning igen, samtidigt som aktiveringsåtgärderna borde förstärkas så att de når de som mest behöver dem. De familjepolitiska utgifternas kostnadseffektivitet skulle kunna förbättras på ett budgetneutralt sätt, bland annat genom att förmåner omfördelas från föräldrabidrag till mer effektiva åtgärder som barnomsorg, vilket väntas få positiva effekter på kvinnors sysselsättning. Den ekonomiska utvecklingen i olika regioner måste hanteras på ett mer samordnat sätt så att resultaten blir mer synliga.

(10) När det gäller utbildning har Estland till viss del infört rekommendationerna från 2012: en reform av den högre utbildningen antogs 2012 och en ny allsidig reform av yrkesutbildning och fortbildning ska antas under 2013. Man bör särskilt uppmärksamma att arbetsmarknadens parter involveras i tillräcklig grad så att ett fullgott antal lärlingsplatser inom yrkesutbildningen skapas. Man har ännu inte uppfyllt det viktiga åtagandet att rationalisera tillhandahållandet av högstadie- och gymnasieutbildning. Landet måste ta itu med den alltjämt relativt höga ungdomsarbetslösheten mot bakgrund av den höga andelen personer som inte har yrkesutbildning. Tillträdet till livslångt lärande för lågkvalificerade arbetstagare är ännu inte tillräckligt bra och åtgärder för arbetslösa unga personer motsvarar inte alltid arbetsmarknadens behov på ett trovärdigt sätt. Den låga graden av samarbete mellan den offentliga forskningen och ekonomin hämmar alltjämt produktivitetstillväxten och påverkar landets konkurrenskraft. Internationalisering och prioritering av forsknings- och innovationssystemet fortsätter att vara en utmaning, med tanke på ekonomins ringa storlek.

(11) Landets energiintensitet är fortsatt mycket hög. Även om staten har vidtagit vissa åtgärder behöver insatserna fortsätta och utökas, med ytterligare tonvikt på renovering av bostadsbyggnader. Landets nybilsflotta är den mest energiintensiva i EU och konsumtionsmönstren ändras inte trots de höjda punktskatterna på bränsle. Om ytterligare insatser inte görs kommer Estland sannolikt inte att uppnå sitt utsläppsmål i fråga om växthusgaser, särskilt inte om inget görs inom transport- och bostadssektorn. Landets energimarknad är fortsatt relativt isolerad, med tanke på att förbindelserna till andra länder är otillräckliga.

(12) Tillhandahållandet av de tjänster som lokala myndigheter enligt lag måste tillhandahålla är i flertalet sektorer otillfredsställande, i synnerhet när det gäller långtidsvård, familjestöd, hälso- och sjukvård, utbildning och transport. Detta är en följd av de lokala myndigheternas låga administrativa kapacitet och glappet mellan de intäkter de får och de ansvarsområden de tilldelats. Någon genomförbar plan för att förbättra den lokala förvaltningen har ännu inte fastställts.

(13) Inom ramen för den europeiska planeringsterminen har kommissionen gjort en omfattande analys av Estlands ekonomiska politik. Både stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet har bedömts. Kommissionen har beaktat inte bara programmens relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Estland utan även i vilken utsträckning som EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet av att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på

EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen avspeglas i rekommendationerna 1 till 5 nedan.

(14) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat Estlands stabilitetsprogram och dess yttrande[7] avspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

(15) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen också gjort en analys av den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Utifrån detta har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euro som valuta. Estland bör också säkerställa att dessa rekommendationer genomförs i tid och till fullo.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Estland att vidta följande åtgärder under perioden 2013–2014:

1. Föra en tillväxtvänlig finanspolitik, bevara sunda offentliga finanser enligt plan och säkerställa att målet på medellång sikt för de offentliga finanserna uppnås under hela programperioden. Komplettera den planerade budgetregeln med mer bindande fleråriga utgiftsregler inom ramen för budgetramen på medellång sikt och fortsätta att effektivisera de offentliga utgifterna.

2. Öka incitamenten att arbeta genom att göra de olika befintliga socialförsäkringssystemen mer konsekventa och genom att öka flexibiliteten vid tilldelning av sociala förmåner och göra dem mer riktade. Förbättra tillhandahållandet av sociala tjänster, däribland barnomsorg, samtidigt som familjepolitikens ändamålsenlighet och kostnadseffektivitet höjs. Förstärka aktiveringsåtgärderna för att göra det lättare för långtidsarbetslösa och personer som mottar invaliditetsförmåner eller ersättning för arbetsoförmåga att återvända till arbetsmarknaden. Inrätta en samordnad strategi för att gynna ekonomisk utveckling i regioner som kännetecknas av hög arbetslöshet.

3. Fortsätta insatserna för att utbildningssystemen ska bli mer anpassade till arbetsmarknadens behov, bland annat genom att i högre grad involvera arbetsmarknadens parter och genomföra riktade åtgärder för att ta itu med ungdomsarbetslöshet. Avsevärt höja lågkvalificerade personers deltagande i livslångt lärande. Intensifiera insatserna för att fastställa prioriteringar för och internationalisera forsknings- och innovationssystemen och utöka samarbetet mellan företag, institut för högre utbildning och forskningsinstitut.

4. Förbättra energieffektiviteten, särskilt inom byggnads- och transportsektorn, och stärka miljöincitamenten i fråga om fordon och avfall, genom att se över bilbeskattningen och/eller höja punktskatterna på motorbränslen. Påskynda utvecklingen av gränsöverskridande energiförbindelser, för att diversifiera energiförsörjningen och främja konkurrens på energimarknaden.

5. Uppnå bättre balans mellan lokala myndigheters intäkter och de ansvarsområden de tilldelats. Höja lokala myndigheters effektivitet och säkerställa att lokala offentliga tjänster av god kvalitet tillhandahålls.

[7] Enligt artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande